

Käpylän musiikkiopiston lehti

1/19-20

Kapula

**KÄPYLÄN
MUSIIKKIOPISTO**

Kapula

Käpylän musiikkiopiston tiedotuslehti 1/19-20

Sisällysluettelo

Rehtorin palsta.....	1
Kohti tasa-arvoisempaa taidekasvatusta.....	2
Koskelan projektin päätöstapahtuma Maunulassa 13.-14.12.....	3
Koskela-projekti & soitinvalmennus	4
Opettajien kokemuksia Koskelan soitinvalmennuksesta.....	5
Sonja siirtyi soitinvalmennuksesta musiikkiopistoon.....	6
Kollegat tutuiksi Hampurin kautta.....	9
Kirsi Ruotsala, viulu	10
Sameli Vettenranta soittaa mieluummin toista ääntä.....	13
Opiston verkkosivusto uudistui.....	17
Lukukausimaksujen korotusten perusteita.....	18
Opettajat opettelevat tavoitetaulujen käyttöä	25
Ilkka Hammo opettaa ja säveltää	27
Avoin yksilöopetus uutena toimintamuotona.....	30
Rehtori kirjoittaa vapaalla: Pelimannitarinoita Isojoelta (työnimi).....	31
Kuvia Hampurin operetkeltä	33
Sello soikoon!	35
Käpylä täyttää 100 vuotta!	36

Kannen kuva: Syksyn värittävä haavan lehti Kirkkonummella, kuva P. Pesola

Yhteystiedot:

Kapulan toimitus: Pirjo Pesola, pirjo.pesola@kmo.fi, p. 050 357 4657

Käpylän musiikkiopisto, Taivaskalliontie 3, 00600 Helsinki www.kmo.fi

kanslia@kmo.fi, p. 050 449 8912

Rehtorin palsta

Kun katselen tämänkertaisen Kapulan sisällysluetteloa ja omaa sähköistä kalenteriani, nousee yksi sanapari ylitse muiden: kehittäminen ja kehittyminen. Jatkuva liike on myös musiikkiopiston arkea. Sekä soittotunneilla opettajan ja oppilaan kohdatessa, työyhteisössä että koko oppilaitoksen tasolla. Kokeillaan yhtä tapaa, todetaan se hyväksi ja jatketaan kehittämistä (dokumentoitu esimerkiksi tämän Kapulan artikkeleihin, jotka kertovat soitinvalmennuksesta, avoimesta yksilöopetuksesta, tavoitetauluista, Kamulinja 10v juhluvuodesta). Kokeillaan toista tapaa, todetaan, että ei toimi tällä hetkellä tai tässä kontekstissa, jatketaan vanhalla.

Olimme Käpylästäkin isolla porukalla lukukauden alkaessa helsinkiläisten musiikkioppilaitosten yhteisesti järjestämällä luennolla. Positiivisen pedagogiikan guru Kaisa Vuorinen osallisti, innosti, voimaannutti ja keskustelutti. Satu in istumaan apulaisrehtorimme, sivistyneen konkarin Pirjo Pesolan vieressä. Vaikka arjessa teemme paljon yhteistyötä, tuli tuolla luennolla sanottua toiselle asioita, jotka jäivät arjessa ajattelemta tai vähintäänkin ne sekoittuvat omiin ”tärkeämpiin” tai ”akuutimpiin” ajatuksiin.

Yksi Kaisa Vuorisen paritehtävistä oli kiittää toista jostain. Pirjo kiitti minua siitä, että olen osoittautunut luotettavaksi ja kuuntelevaksi rehtoriksi, joka luo yhteisöön lisää uskallusta kokeilla ja tehdä virheitä. Otamme yhdessä ja yhteisönä vastuun ja

asiat tulevat hoidettua. Emme jää epäonnistumisiin makaamaan. Kaikille sattuu, koko ajan, eikä se ole niin vakavaa. Sitten yritetään uudestaan.

Olin kiitoksesta niin iloinen, että se päätyi tämän reksin palstan aiheeksi ja teille jaettavaksi vielä yli 3 kuukautta tapahtuneesta. Lisäksi olin kiitoksesta niin yllättynyt ja otettu, että jäin miettimään laajemmin millaista esimerkkiä ja asennetta haluamme opiston toiminnassa myös oppilaille levittää.

Pirjon ajatuksessa on nimittäin myös yksi musiikinopiskelun ytimistä. Toistetaan oikeaa yhä uudelleen, uudelleen, uudelleen ja kehitytään! Kuunnellaan sekä itseä että toista. Luotetaan toisiimme, kanssasoiittajiin ja kollegoihin. Ja sitten kun joka tapauksessa joskus jokaiselle sattuu, niin ei jäädä epäonnistumisiin rypemään, ei pelätä niitä, ei odota niitä. Ei musiikissa, ei musiikkipolulla, ei elämässä yleensäkään.

”Häpeällä siitä selviää”, sanoi eräs opettajamme kehityskeskustelussa. Voi oppisinpa itsek in tuota lisää ja uskaltaisin enemmän. Uskalletaan, opitaan, kehitytään, kehitetään, yritetään, erehdytään ja taas jatketaan entistä kokeneempina tätä täyttää elämää!

Tuuli Talvitie

Käpylän musiikkiopiston rehtori

Kohti tasa-arvoisempaa taidekasvatusta

Käpylän musiikkiopisto osana Koskelan ala-asteen arkea 2016–2019

Opetus- ja Kulttuuriministeriön kärkihankerahoituksella syksyllä 2016 aloitettu Koskelan projekti on viimeisen kolmen ja puolen vuoden aikana tuonut paljon erilaisia mahdollisuuksia ja mahdolltomiltakin tuntuvia asioita, koko koulun oppilaiden taidekasvatuksen tueksi.

Kolmen vuoden ajan viikoittaisen tuntiresurssin lisäksi koulu on saanut projektin kautta mm. hyvinkin laajat instrumenttihankinnat ja -huollot.

Tässä muodossaan projekti saavuttaa lakipisteensä vuoden 2019 lopussa Maunulatalossa toteutettavassa tapahtumassa, jonka pääohjelmassa on musiikkiopiston ja koulun oppilaiden yhteinen teos.

Tämän teoksen käsi-kirjoittaminen, sovittaminen, harjoituttaminen, puustaminen ja lavastaminen tapahtuu yhteistyössä koulun ja musiikkiopiston (Riikka Ahokas, Lisa Pälikkö) työntekijöiden, ja ennen kaikkea, oppilaiden kanssa.

Projektin opetussuunnitelmaa on työstetty kuluneiden vuosien aikana (Helsingin kaupungin tuki 2017), ja sen myötä jokaiselle Koskelan koulun vuosiasteelle on muodostunut oma profiilinsa. Tämä on tarkoittanut esimerkiksi sitä, että koulun

alkuopetuksen (1–2 lk) oppilaiden opetus on ollut kansanmusiikki-painotteista.

Koskelan projekti on toiminut opettaja, tutkija ja suunnittelija Ahokkaan väitöskirjan pääasiallisena tutkimusympäristönä lukivalmiuksiin ja musiikki-liikunnan metodeihin keskittyneessä interventio-tutkimuksessa, kuin myös laajemmassa, koko projektin toimintaa refleктоivassa artikkelissa.

Näin projektin loppuvaiheessa fokus reflektoinnissa on siinä, mitkä komponentit tätä, luonnollisesti lapsien edun mukaista, tasa-arvoisempaa taidekasvatusta tukevat, ja minkälaisten haasteiden kanssa täytyy vielä tehdä töitä.

Seuraava kuukausi tulee olemaan kutkuttavan mielenkiintoinen ja jännittävä jokaiselle koulun oppilaalle, tuoden mukanaan oivalluksen ja ihmeen kokemuksia koko koulun yhteisen tapahtuman ja tuotannon muodossa!

Riikka Ahokas

J. Riikka Ahokas on muusikko, musiikkikasvattaja ja tohtorikoulutettava, joka asuu Helsingin Käpylässä. Hän suhtautuu intohimoisesti taiteen ja tieteen monialaisuuteen ja tasa-arvoiseen saavutettavuuteen sekä identifioi itsensä aktivistiseksi tutkijaksi.

Djemberummutusta Koskelassa. Kuva Riikka Ahokas.

Koskelan projektin päätöstapahtuma Maunulassa 13.-14.12.

Koskelan ala-asteen ja Käpylän Musiikkiopiston yhteistyö huipentuu tänä syksynä Maunulatalon Metsäpurosalissa toteutettavaan esitykseen. Päätöstilaisuudessa esityksen teemana on vuoden kierto ja luonto. Lisa Pälikkö kertoo esityksen taustoja:

”Aloitimme tämän esityksen jo viime keväänä pienellä konserttiosuudella. Lapset kuuntelivat kappaleita, joista he kirjoittivat mielikuvia. Näistä rakensin tapahtuman käsikirjoituksen, jonka annoin Koskelan koulun opettajille muokattavaksi. Annoin heille myös harjoitteita kohtausten työstämiseen lasten kanssa.

Riikka Ahokas on tehnyt teoksen

äänimaailmaa sekä pieniä sävellysaiheita lasten kanssa iPadeilla. Myös muut koulun opettajat ovat kehitelleet teokseen musiikkia, esim. GarageBand -ohjelmalla”, kertoo Lisa.

Isossa produktiossa tarvitaan paljon tekijöitä

Osa Koskelan koulun lapsista suunnittelee lavastuksia, asuja, mainoksia ja muuta, mitä tällaiseen produktioon tarvitaan. Jonkin verran lapset soittavat ukuleleilla, kanteleilla ja rytmisoittimin, sekä tietysti laulavat ja liikkuvat.

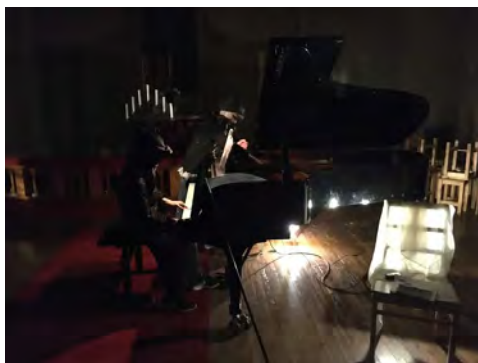
Musiikkiopiston soittajat muodostavat esityksen ”housebandin” eli he tukevat koulun oppilaiden esityksiä ja soittavat myös sävellettyä musiikkia, mm. Griegin Vuorenkuninkaan luolassa. Repliikkejä teoksessa ei ole.

Esityksessä Maunula-talolla on käytettävissä lavatekniikkaa ja valomies. ”Minä ohjaan näistä palasista sitten esityksen kokonaisuuden”, kertoo Lisa.

Produktio on valtava ponnistus koululta ja haastava myös Lisalle etenkin vaikeasti yhteen sopivien aikataulujen suhteen. Mukana teoksessa on noin 150 Koskelan koulun 1-4 -luokkalaista.

”Koulun lasten kanssa työskentely on antoisaa ja he ovat tehneet hienoa työtä! Lapset saavat tässä mielestäni hienon kokemuksen ison produktion tekemisestä”, arvioi Lisa Pälikkö.

pp

Lisa Pälkön ohjauksia ja visualisointeja on totuttu näkemään opiston tilaisuuksissa aiemminkin.

Yllä hämärä kuva Halloween-teemaisesta iltasoitosta 1.11.19 klo 18. Sinne Lisa loihti pienillä visuaalisilla eväillä ja aiheeseen sopivilla runoilla sopivan hyytävän tunnelman.
Kuva: PP

Koskela-projekti & soitinvalmennus

Koskelan alakoulussa on meneillään kärkihanke ja väitöskirjahanke, jonka tavoitteena on edistää taiteen perusopetuksen saavutettavuutta sekä luoda yhteisöllisyyttä musiikin keinoin.

Hankkeen ja musiikillisen toiminnan vaikuttavuus koululla on osoitettavissa monin eri mittarein. Hanke tavoittaa viikoittain kaikki Koskelan alakoulun 130 oppilasta (1.-4.lk). Lue lisää hankkeen blogista: <http://koskelakmo.blogspot.com/>

Projektin luontevana seuraavana askeleena olemme tarjonneet innokkaimmille ja kiinnostuneimmille musisoijille soitinvalmennusta. Olemme syksyllä 2018 aloittaneet soitinvalmennusryhmät, jotka järjestetään alakoulun tiloissa,

koulupäivän aikana tai välittömästi sitä ennen tai sen jälkeen.

Soitinvalmennusryhmässä uudet aloittavat oppilaat saavat 15 minuutin oman soittotunnin siten, että pienryhmä koostuu 2-4 oppilaasta, jotka yhdessä käyvät tunnilla, kuuntelevat toistensa soittotunnin ja mahdollisesti soittavat yhdessä.

Jatkavat oppilaat (olivat soitinvalmennuksessa jo lukuvuoden 2018-2019 aikana) saavat mahdollisuuksien mukaan 30min soittotunnin. Tukiaineina heillä on koulun oppitunneilla rytmikkaa, muhaa ja muiden soitinten (kuten ukulele, djembe) yhteissoittoa.

Tavoitimme syksyn 2018 ja kevään 2019 aikana yhteensä 19 koskelaista lasta soitinvalmennuksen muodossa.

Syksyllä 2019 on käynnistetty uudet ryhmät, joissa soittaa tällä hetkellä 14 lasta. Seuraavat soitinvalmennusryhmät alkavat kevätlukukauden alusta.

Koko hankkeen yhtenä tärkeänä tavoitteena on tehdä taiteen perusopetus saavutettavammaksi ja helposti lähestyttäväksi.

Kannustamme motivoituneita ja harrastuksen tavoitteellisesta jatkamisesta kiinnostuneita soitinvalmennuslaisia hakeutumaan musiikkiopiston laajan oppimäärän oppilaiksi.

Tuuli Talvitie

Opettajien kokemuksia Koskelan soitinvalmennuksesta

Kyselin kitaraopettaja Georgij Putilinilta ja piano-opettaja Lisa Päliköltä kokemuksia Koskelan soitinvalmennuksesta. Kummallakin on tällä hetkellä koulusta soitinvalmennuksessa kolme oppilasta.

Lisa Pälikkö ohjaa tällä hetkellä yhtä viime vuodesta jatkanutta (pidennetyllä 30 min tunnilla) ja kahta innokasta ekaluokkalaista.

”Tänä vuonna tuli kaksi 1-luokkalaista ja he ovat innokkaita soittajia. Toiselle ehdotankin opistoon pyrkimistä ensi keväänä. Aloitin opetuksen ensin niin että ovat yhtäaikaa, mutta taidot ovat niin erilaiset että nyt opetan kumpaakin 15 min kerralla”, kertoo Lisa Pälikkö.

Entä soittimet?

”Opetusluokassa on hyvät digipianot, mutta en jaksa niitä ruveta kasaamaan varsinkin kun opetan oppilaat yksi kerrallaan. Viime vuonna pidin useamman kerran kaikkia kolmea ja laitoin heitä harjoittelemaan kuulokkeet korvilla, mutta he olivat jo kolmosluokkalaisia. Yhdellä heistä ei riittänyt siihen hommaan keskittyminen vaan alkoi aina muita juttuja touhuamaan. Kaksi muuta jaksoivat treenailla – ja jatkoivatkin sitten soittoharrastustaan”, kertoo Lisa.

Yksi viime vuoden oppilaista, Sonja

Mäkeläinen, tuli keväällä oppilasvalintojen kautta musiikkiopiston oppilaaksi ja Lisa jatkaa siis opistolla hänen kanssaan.

Ryhmässä vai yksin?

Georgij Putilinin opetuksessa on kolme kitaristia, joista kaksi käy ryhmässä yhdessä ja yhdelle Georgij pitää erikseen 15 min tunnin. Yksi opiskelijoista on päässyt aloittamaan opiston lainasoittimella.

Molemmat opettajat ovat päätyneet jakamaan kolmen hengen ryhmän ainakin ajoittain pienempiin yksiköihin tai pitämään yksittäiselle oppilaalle lyhyitä yksilöopetustuokioita.

Uuden asian ymmärtämistä ja opittavaa on paljon, ja taidot ja valmiudet eri asioissa vaihtelevat suuresti tuossa iässä.

”Ryhmässä opetus ei ole niin yksilöllistä. Suuri ero opistolla opettamiseen on aikapula, sillä tällä hetkellä jokaiselle on aikaa 15 min, joka on kyllä liian vähän” arvioi Georgij Putilin.

Koskelan koululla on oltu hyvin ystävällisiä ja positiivisia kyseisen kokeilun suhteen. Koulun tilat ovat välillä olleet remontissa, ja opetusvälineet eivät pianon opetuksessa ole opiston tasoa, mutta käytännön asiat ovat hoituneet.

Kaikille oppijoille – tai opettajille – ryhmäopetus soitinopetuksessa ei sovi yhtä hyvin. Georgij Putilin pitää

aikapulaa ongelmana. ”Tuntuu siltä, ettei oikein ehdi rauhassa käsitellä asioita jokaisen yksilön kanssa.”

Lisa Päliköstä taas ”tämä on ihan hyvä matalan kynnyksen tapa ko-keilla soittoharrastusta. Yhdelle oppilaista tämä oli todella hyvä juttu. Ylipäättään tärkeää on opetella keskittymään ja ymmärtämään, miten edistyy työtä tekemällä.”

PP

Sonja siirtyi soitinvalmennuksesta musiikkiopistoon

Sonjan Mäkeläisen piano-opinnot musiikkiopistossa ovat alkaneet varsin hyvin. Perhe kannustaa harrastukseen silminnähden hienosti. Harjoittelu saa sopivasti positiivista huomiota, ja kunnollinen piano muutti kotiin jokin aika sitten.

”Minulla oli sähköpiano, pienempi kuin tavallinen, siinä ei ollut kaikkia koskettimia. Se on nyt äidillä, isän luona on hyvä Yamaha! Sähköpiano on liian löysä”, toteaa Sonja soittimen kosketuksesta.

Sonja aloitti Koskelan koululla pianon soitinvalmennuksessa viime vuoden syksyllä. Kipinää juuri pianon soittamiseen sytyttivät osaltaan myös pianoa soittavat kaverit. Kun opettaja Lisa Pälikkö sitten viestitti kotiin innostuksesta ja lahjakkuudesta, Sonja pyrki ja pääsi keväällä musiikkiopistoon Lisan varsinaiseksi oppilaaksi.

Toinenkin Koskelan koulun oppilas hakeutui keväällä opistoon ja päätyi oppilaaksi Veli-Matti Jutilalle.

Olisitko muutenkin hakeutunut nyt musiikkiopistoon, Sonja?

”Ehkä, mutta oli hyvä saada kannustusta”, arvelevat isä, Jyrki Mäkeläinen ja Sonja yhdessä. Suvussa on myös soittavia sukulaisia. Vannikin (vanha äiti, karjalainen termi isoäidille) kannusti, että nyt viimeistään kannattaa aloittaa!”

”Soittaminen on kivaa”, summaa Sonja. Hän pitää pianoläksyistä, vaikka ”aika haastavia juttujakin on ollut läksynä, hieman kärsivällisyyttäkin koeteltu”, arvelee isä.

Temperamentti ei ole ollenkaan haitaksi soittamisessa – oikeassa kohtaa. Sonja on isän mukaan sopivasti kunnianhimoinen, voitontah- toinen tyttö.

Musiikkiharrastus auttaa kestäämään myös pettymyksiä ja turhautumista ja kasvattaa sitä kärsivällisyyttä. Kuten Jyrki Mäkeläinen toteaa: ”Soittaminen on hyvä harrastus, joka tuo väriä ja elämäniloa!”

Käymme hieman läpi, mitä uutta – esim. sävellyksen ja improvisoinnin painotus – on uudessa opetussuunnitelmassa. Uuden opsin periaatteet kuulostavat Jyrki Mäkeläisestä hyviltä.

Tieto lisäinfosta suunnitteilla olevan Eepoksen mobiili-applikaation kautta tuottaa myönteisen reaktion. ”Appi kuulostaisi hyvältä, saisi lisää tietoa siitä, missä mennään, mitä haasteita, mitä tavoitteita on juuri

nyt. Läksyjen kautta pääsee vähän jyvälle, mitä on meneillään.”

Sonjalla on isän mielestä kykyä ja halua oppia uutta, tervettä kun- nianhimoa. Varsinaisia tulevaisuu- den suunnitelmia Sonjalla ei heti tule kysyttäessä mieleen, mutta to- vin kuluttua hän arvelee, että ”olisi kiva olla isona soitonopettaja”.

Piano-opettaja Lisa Pälikön mukaan eteenpäin mennään vauhdilla!

”Haastetta pitää olla, ettei turhau- du”, vahvistaa Jyrki Mäkeläinen. Musiikin hahmottamisen ryhmä on- nistuttiin saamaan Sonjalle samaan yhteyteen pianotunnin kanssa, mitä vanhemmat kovasti arvostavat; se helpottaa suuresti kahden kodin lo- gistiikkaa. Sonja on pärjännyt hyvin myös muhatunneilla.

Palautetta vanhemmalta

Koskelan soitinvalmennuksesta, hy- viä ja huonoja puolia?

”Aivan mahtava yhteistyö Koskelan koulun kanssa! Madaltaa kynnystä lähteä kokeilemaan soittimia, kun toiminta on koulun tiloissa. Mitä nuorempia oppilaita, sitä parem- pi, ettei tarvitse kulkea pois koululta. Useita soittimia, joihin voi tutustua. Toiminta näyttäytyy Sonjan kautta pelkästään positiivisena.”

Entä Käpylän musiikkiopisto, miltä vaikuttaa oppilaitoksena? Toiveita jatkossa?

Tällä hetkellä Jyrki Mäkeläinen on erittäin tyytyväinen Käpylän musiik- kiopistoon. ”Siitä on tullut tosi hyvä kuva. Pätevä ja hyvä opettaja. Kiva

miljöö tuo kodikkuutta. Soiva talo. On tärkeätä, että on olemassa jo- kin paikan henki. Se tulee ihmisistä, vahtimestarista alkaen.

– Ramadanille menee tästä terveit- set: olet valoisa kaveri, jonka kanssa on ilo asioida!

Lämpimiä muistoja muskarista!

Jyrki Mäkeläisellä on myös aiempaa kokemusta Käpylän musiikkiopistos- ta, muistoja Sonjan muskariajoista. Hän oli 16kk hoitovapaalla Sonjan kanssa, ja taaperomuskarit tuovat mieleen erittäin lämpimiä muistoja.

Sonja lämmittelee ennen Kuisman iltasoiton esiintymistä 26.9.19 Koskelan kirkossa.

”Erittäin ammattitaitoinen opettaja. Se sali tuolla ylhäällä (Ranskalainen sali) oli tosi kodikas, mieleenpainuva tilana!”

Mikä on ollut mukavinta?

– Noo..., kun osaa soittaa.

Lempikappaleesi tähän mennessä?

– Onnellinen osteri (esityskappale Koskelan kirkon konsertissa 26.10.19). Myös juuri Lisalta saatu uusi kappale Secrets kuulosti kuulemma tosi kivalta.

Voisitko soittaa jotain toistakin instrumenttia?

– Ajattelin ottaa myöhemmin tukisoittimeksi viulun.

Mitä opettaja on sanonut harjoittelemisesta?

– No, yleensä tulee tosi paljon asetteikkoja; harjoittelen joka päivä, kun on aikaa.

Mitä pidit esiintymisestä Koskelan kirkossa, jännittikö?

– Ei kauheasti, mutta jännitti vähän.

Jäikö jokin esitys erityisesti mieleen Koskelan kirkon konsertista?

– Tarantella jäi erityisesti mieleen. F. Burgmüllerin Tarantellan op. 100 no 20 esitti konsertissa Aake Hartikainen.

Myös upeasti soittanut sellisti Leevi Pelli teki ilmeisen vaikutuksen Mäkeläisiin. ”Kirkko on hieno konserttipaikka esiintymisille. Huikea taso konsertissa, nuoria soittajia”, ihastelee Jyrki Mäkeläinen.

Oliko tuo ensimmäinen esiintymisesi isommalle yleisölle?

– Valmennusryhmä esiintyi keväällä

yhdessä Koskelan kirkossa, ja Sonja esiintyi pianistina myös jo viime keväänä eräissä opiston iltasoitossa

Leiriltä esiintymiskokemusta

Sonja oli alkukesästä 2019 Joutsenon musiikkileirillä kaverinsa Saimin kanssa neljä päivää. Leirillä opettajana oli Maarit Peltoniemi, joka oli ”aika samanlainen” kuin Lisa.

Sonja esitti leirillä Onnellisen osterin (”ilman pedaalia”, huomauttaa Sonja), sekä osansa 6-kätisestä sovituksesta Hämä-hämähäkki-kappaleesta.

Yhteissoittoa on tulossa lisää, Unkarilaisen tanssin 4-kätinen sovitus on työn alla Saimin parina.

Tällä menolla Sonja voi pian opettaa isää.

PP

Kollegat tutuiksi Hampurin kautta

Joukko Käpylän musiikkiopiston opettajia ja tuore rehtori Tuuli Talvitie vauhdittivat syyslukukauden alkua viikonloppuretkellä Hampuriin 6.–8.9.19. Paljon nähtiin ja käveltiin; ne, joilla askelmittarit olivat käytössä kertokoot huikeat lukemansa! Joitakin kuvia matkalta tässä Kapulassa välipaloina.

Tuo matka ei ollut ensimmäinen opettajakunnan ristiretkistä, sillä aiemmin on käyty jo Berliinissä ja Varsovassa. Erityisen mukavaa oli, että Hampurin matkalla oli mukana myös kaksi uutta kollegaa: Kirsi Ruotsala ja Sameli Vettenranta.

Viuluosasto oli matkalla todella vahvasti edustettuna, sillä rehtori-viulistin lisäksi myös Ahti Valtonen ja Salla Ahokanto olivat mukana. Salla on opistolaisille jo hieman pidemmältä aikaa tuttu, Ahdistä tietysti puhumattakaan!

Hampurin matkalla ihan kaikki tarpeellinen uusista kollegoista ei vielä paljastunut, joten syvähaastattelut ovat paikallaan.

Kollegiaalisen suunnistuksen aloittelua operetkellä, Hampurin keskustassa.

Kirsi Ruotsala, viulu

Kirsi Ruotsala on rehtori Tuuli Talvitielle tuttu jo edellisestä työpaikasta, Vantaan musiikkiopistosta. Nyt yhteistyö jatkuu Käpylässä.

”On ollut tosi mukavaa täällä”, vakuuttaa Kirsi. Yksi tärkeä viihtyvyystekijä on Kirsin mukaan oma luokkahuone. Vantaalla opettaessa luokka vaihtui päivittäin, Käpylässä hän pystyy asettumaan yhteen luokkaan kaikkine materiaaleineen. Epäilemättä myös yhteinen työhistoria rehtorin kanssa siivitti sopeutumista uuteen työpaikkaan.

Kytöksä Käpylään

Kuten arvata saattaa pienessä Suomessa, Kirsillä on ennestään kytöksä Käpylään.

Perheen kuopus, tytär Lotta, aloitti 4-vuotiaana viulutunnit Hannele Lehdon tunneilla. Kirsi suzukivanhempana istui tietysti tunneilla mukana – samassa luokassa, samalla tuolilla kuin nyt haastateltavana!

”Enpä silloin arvannut”, nauraa Kirsi. Nyt 10-vuotias tytär jatkaa opintojaan Hannelen eläköidyttyä Salla Ahokannon oppilaana. Musikaalisen perheen muutkin lapset soittavat: 17-vuotias poika Niilo Helsingin konservatoriossa sekä Pianoakatemiassa pianoa ja 14-vuotias Hilla Itä-Helsingin musiikkiopistossa saksofonia. ”Niilo on ihan vauvasta saakka ollut innostunut asiasta”, kuvailee Kirsi lasten suhdetta musiikkiin.

Kirsi aloitti opettamisen Käpylässä

kaksi vuotta sitten sairastuneen Marja Olamaan sijaisena. Keväällä 2019 hänet valittiin Käpylän musiikkiopiston avoinna olleeseen viulunsoiton opettajan toimeen.

Kirsi on kouluttautunut viulun suzukiopettajaksi, suorittanut kaikki 5 kansainvälistä tasoa, Hannelen ohjauksessa tietysti. Suunnitelmissa on myös opiskella opettajien kouluttajaksi Salla Ahokannon – joka uhkaa jäädä pian Suomen ainoaksi viulun kouluttaja-opettajaksi – tapaan. Suzukiopettajien opettajaksi kouluttautuminen on usean vuoden projekti, joka vaatii myös melkoista taloudellista panostusta.

Miksi juuri viulu?

Kuka muistaa Viuluviikarit-ohjelman muinoin televisiosta?

<https://areena.yle.fi/1-4193963>

Kyseinen ohjelma oli se, joka sysäsi Kirsin aloittamaan juuri viulunsoiton. Samaan aikaan Jyväskylässä alkoi myös suzukiopetus, johon sananmukaisesti arvottiin oppilaita mukaan. Sattuman kaupalla sekä Kirsiä että hänen sisartaan onnisti, ja molemmat soittivat pari vuotta upouudessa suzukiryhmässä.

Kirsi jatkoi opintojaan sitten Keski-Suomen konservatoriossa Pirjo Kauppinen johdolla ja valmistui Jyväskylän konservatoriosta musiikkipedagogiksi.

”Anatoli Melnikov oli pitkäaikaisin opettajani, ehkä eniten olen oppinut häneltä”, arvelee Kirsi opiskeluajoi-
taan. Sittemmin Kirsi täydensi tutkintonsa Helsingin konservatoriossa ylemmäksi ammattikorkeakoulututkinnoksi ja suoritti viulusta jatkotutkinnon, viulun A-kurssin

Orkesteri vai opetus?

Kirsi oli haaveillut orkesterissa soittamisesta, mutta hiljattain hän löysi yllätyksekseen lapsuuden kirjastaan kohdasta ’mikä minusta tulee isona’ merkinnän ”viulunsoitonopettaja”.

Viuluopetus onkin se ’oma juttu’, se on Kirsille ajan myötä selkiytynyt. Vaikka opettaminen onkin pääasia ja vie suurimman osan ajasta, Kirsi soittaa paljon orkestereissakin.

”Keski-Pohjanmaan kamariorkesterissa viihdyin tosi hyvin, se oli ihana työpaikka”, kertoo Kirsi. Maineikas orkesteri ulkomaan kiertueineen täytyi jättää äitiysloman ja perheen

perustamisen myötä.

Kirsi on kokenut monta erilaista työyhteisöä. Vantaan musiikkiopistossa kului noin 10 vuotta täyspäiväisesti opetuksen parissa, ja opetustöitä löytyi matkan varrella myös mm. Hyvinkäällä, Töölön ja Järvenpään musiikkioppilaitoksista.

”Harrastan viulunsoittoa.”

Kirsi keikkailee useassa eri kokoonpanossa. Svenska Teaternissa hän osallistuu produktion *det stora landskapet*, jonka ensi-ilta oli 26.10.19; Kirsi suosittelee tätä hyvänä produktiona.

”Tarina on aivan ihana!” Mukana on Svenskanin näyttelijöiden lisäksi myös kehitysvammaisia näyttelijöitä Duv-teaternista. Esitykset jatkuvat helmikuulle. Tuohon produktion osallistuu Wegelius kammarstråkar-joukon jousikvartetti.

<https://www.lippu.fi/artist/svenska-teatern-i-helsingfors/i-det-stora-landskapet-2416437/>

Sitten on La Tempesta, porukka, jonka ydinjoukko koostuu entisistä Helsingin konservatorion opiskelijoista. Aina välillä he kokoontuvat eri puolilta maailmaa (Japanista, Milanosta, Tampereelta, Oulusta...) yhteen soittamaan, muutaman periodin verran vuodessa.

”Viimeksi toukokuussa kävimme kiertueella Japanissa, missä esiinnyimme Tokiossa, Sapporossa, Hakodatessa ja Länsi-Japanissa 5-6 konsertin verran. Kiertue liittyi Suomi-Japani -seuran 100-vuotisjuhliin.”

”Japaniin olemme tehneet kolme kiertuetta osin sen vuoksi, että Izumi Tatenon poika, konserttimestarimme, asuu nykyään Japanissa.”

Musiikkileikkikoulun opettajaksi?

Kirsi voisi halutessaan myös ryhtyä musiikkileikkikoulun opettajaksi, sekin pätevyys hänellä on! Ryhmien vetämisessä haasteet ovat osin erilaisia yksilöopetukseen verrattuna.

”Tein muskariopetusta paljon, kun omat lapset olivat pieniä. Arvostan todella korkealle ryhmäopettajia!”

Sairaalassa soittamassa

Jotain on tarttunut tiukasti Kirsin matkaan muskari-opettamisesta. ”Olen käynyt sairaalan pienten lasten psykiatrisella osastolla viulun kanssa tiistaiaamuisin vuodesta 2012. Minulla on pikku viulu mukana, jota saa kokeilla, sekä rytmisoittimia. Ryhmän lapset vaihtuvat aina hie-
man, joten tunteja joutuu muuntelemaan. Aina soitan viululla jotain.”

Projekti alkoi Kirsin ja Ulla Lampelan yhteistyönä Suomen Kulttuurirahaston apurahan tuella. Sairaala halusi sen sitten jatkuvaksi toiminnaksi ja palkkasi Kirsin jatkamaan toimintaa Ulla Lampelan lähdettyä Keski-Pohjanmaan kamariorkesteriin.

”Se on välillä rankkaakin, mutta todella palkitsevaa, työllä on merkitys”, toteaa Kirsi.

Mistä suzukikoulutus alkoi?

Työskennellessään Vuosaaren musiikkikoulussa, sen rehtori, Liisa Winberg, usutti Kirsin suzukiopettajien koulutukseen.

”Samaan aikaan kun lapset olivat pieniä, oli töitä ja suzukiopettajaksi opiskelua, noin kymmenen vuoden ajan. Sain suzikista mahtavat perustyökalut oppimiseen ja opettamiseen. Koulutus muutti pedagogista ajatteluani ja tuntuu, että nyt tiedän, mitä tehdä oppitunnilla, asia kerrallaan.

Opetusaika ei tunnu riittävän pitkältä, kun aiemmin se tuntui kuluvaliian hitaasti. Hannele Lehto on ollut mieletön guru, ja opin häneltä paljon istuessani Lotan tunneilla viikottain!”

Keskustelemme hetken suzukiopetuksen ja ns. tavallisen pedagogiikan eroista. Erot eivät tunnu järjestyttävän suurilta – ainakaan, jos Käpylän musiikkiopiston pedagogeja vertaillaan.

Vanhempien sitoutuminen lapsen harjoitteluun on menetelmän kulmakiviä. Alun perin viululle kehitetyn suzukimenetelmän viuluohjelmisto on selkeä, ja täsmälliset pedagogiset ohjeet ovat etenkin nuorelle opettajalle varmasti erinomainen lähtökohta oman opetuksen rakentamiseen ja kehittämiseen. Ohjelmisto painottuu alussa barokki- ja klassiseen traditioon, mutta ohjelmisto toimii toki vain runkona, jota opettaja voi halutessaan monipuolistaa oheiskappaleilla.

Suzukisoittajien yhteinen ohjelmisto mahdollistaa sen, että yhdessä soittaminen alkaa varhain.

Uusi opetussuunnitelma

Säveltäminen ja improvisaatio on yksi neljästä tavoitealueesta uudessa, syksyllä 2018 voimaan astuneessa opetussuunnitelmassa. Miten suzukiopetus reagoi tähän?

Kirsi kertoo Kreeta-Maria Kentalan improvisaatiokurssista eräänä kesänä. ”Se ikään kuin avasi mahdollisuuksia: ei ole oikeata tai väärää tapaa improvisoida. Kurssilla sain vahvistusta sille, että jo aiemminkin oppilaitteni kanssa tekemät asiat olivat ihan järkeviä.”

Toiveita tulevaisuudelta Käpylässä?

”Olen niin nauttinut omasta luokasta ilman siirtymistä päivittäin! Toivon tilojen ja kodikkuuden täällä säilyvän. Toivottavasti teemme paljon yhteistyötä opettajien kanssa, mutkatonta kanssakäymistä eri metodeista riippumatta; ei pelätä liikaa uutta, voidaan kokeilla uusia asioita ja vaikka erehtyä, eikä jämhädetä vanhaan. Oppilaita on niin erilaisia.”

Kirsi vakuuttaa tulleen jädäkseen. Lämpimästi tervetuloa!

PP

Sameli Vettenranta soittaa mieluummin toista ääntä

Sameli Vettenranta toimii tällä hetkellä kahdessa oppilaitoksessa viulunsoiton opettajana: Musik- och kulturskolan Sandelsissa Töölössä äitiysloman sijaisena ja Käpylän musiikkiopistossa sivutoimisena tuntiopettajana. Lisäksi hän työskentelee alttoviulistina pääkaupunkiseudun orkestereissa, kuten RSO, HKO, Tapiola Sinfonietta ja Kansallisooppera.

Sameli on kotoisin Keravalta ja aloitti viulunsoiton 5-vuotiaana Vantaan Suzuki-instituutissa Jyrki Pietilän oppilaana. ”Jyrki oli mahtava opettaja, jota muistelen edelleen, tarkka mutta reilu ja innostava”. Myös Hannele Lehto tuli tutuksi yhteisillä Suzuki-leireillä ja -konserttimatkoilla. Molemmat tunnetaan Suomen suzukiopetuksen pioneereina.

Sattumoisin myös Tuuli Talvitie oli tuolloin Vantaalla Jyrki Pietilän oppilaana, ja Sameli muistelee kuulleen isomman oppilaan – tuovan rehtorinsa – soittoa ihaillen ryhmätunneilla.

Myöhemmin opinnot jatkuivat alttoviululla Sibelius-Akatemiassa Atso Lehdon ohjauksessa.

”Atso on ollut suuri esikuva niin musikkona kuin opettajanakin”. Sameli on valmistunut musiikkipedagogiksi Metropolia Ammattikorkeakoulusta ja Musiikin maisteriksi Sibelius-Akatemiasta.

Sameli ja pikkuviulu

Tänä syksynä Sameli oli mukana opettajien retkellä Hampurissa tutustumassa Käpylän kollegoihin.

Ahti Valtonen tosin oli varsin tuttu jo entuudestaan. Samelin mukaan juuri Ahdin orkesteri ja viuluryhmä sai hänet innostumaan soittamisesta uudestaan ja auttoi murrosiän nihkeämmän soittovaiheen yli.

”Orkesteri motivoi tosi paljon.”

Kun Ahdin orkesteri veti hänet oppilaaksi Käpylään, soittotunnit pidettiin Käpylässä, mikä tiesi reissamista Keravan ja Käpylän väliä useamman vuoden ajan.

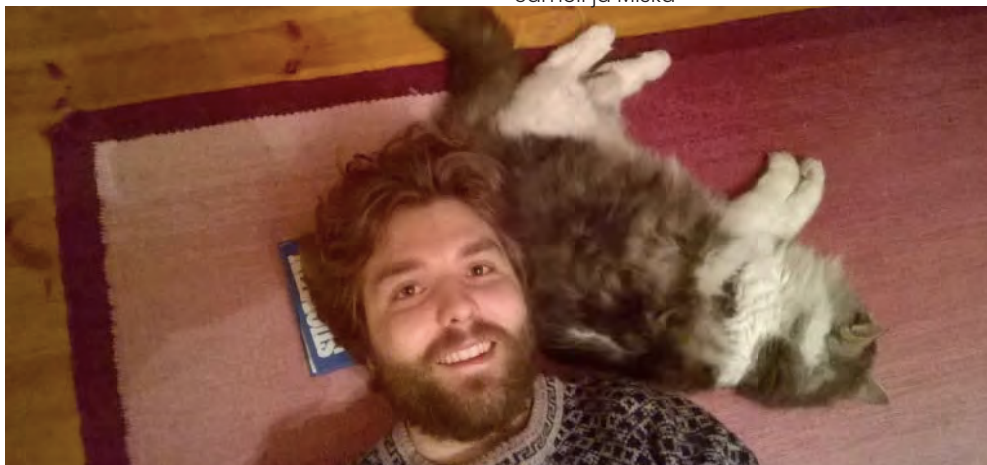
Eräälle Ahdin tunnille Sameli myös otti mukaan kotona lojuneen, käytämättömän alttoviulun.”

Jo Ahdin orkesterissa huomasin, että tykkään enemmän soittaa toista ääntä, en sitä ylintä”, kertoo Sameli. Alttoviulu oli sitä soittavan pikkuserkun ansiosta tuttu soitin.

”Jostain syystä viulu ei silloin tuntunut omalta, mutta altto innosti jatkamaan ammattiopintoihin. Tällä hetkellä opetan enimmäkseen viulua, mutta saatanpa vihjailla oppilaille alttoviulunkin kokeilemista.”

Vaihto viulusta alttoon tapahtui Samelilla 19–20 ikävuoden tienoilta; viulusta alttoon voi tosiaan vaihtaa harrastuksen myöhemmissäkin vaiheissa.

Sameli ja Miska

Pirkko Simojoen pedagogiikka-luennot sytyttivät ensimmäisen kerran opettamiseen. Myöhemmin opetuskokemukset mm. Raaseporin musiikkiopistossa saivat Samelin huomaamaan, että orkesterityön lisäksi myös opetus työnä tuntui 'omalta'. Ja kuinka taas ollakaan, Hannele "mestarilobby" Lehto usutti Samelin suzukikoulutukseen. Ensimmäisen tason hän on tehnyt, toinen taso on työn alla, Salla Ahokannon ohjauksessa.

"Olen itse aloittanut suzuki-metodilla ja minulla on siitä hyvät muistot". Käpylässä Samelin viuluoppilaat ovat iältään 5-17-vuotiaita, taidot vaihtelevat parista aloitajasta jo pitkällä oleviin. "Suurin osa oppilaista on suzukioppilaita sekä Käpylässä että Sandelsissa".

Keski-Pohjanmaan kamariorkesteri on työllistänyt molempia uusia viuluopettajiamme, sekä Kirsi Ruotsalaa, että Sameliä.

Myös Tapiola Sinfonietta pyytää usein Samelin mukaan produktioihinsa. Tapiola Sinfonietta on myös freelance-viulistivaimon työpaikka.

Myös Sameli - kuten Kirsi - on ollut monessa työyhteisössä. Kaikissa on kuulemma omanlaisensa ilmapiiri. Samelin työpaikkakokoelmaan on nopealla laskennalla kertynyt kahdeksan orkesteria ja neljä oppilaitosta, ainakin.

"On ollut mielenkiintoista nähdä, miten monella tavalla asioita voi tehdä, mihin ratkaisuihin eri paikoissa

on päädytty."

Käpylän Musiikkiopisto on kuulemma työpaikkana mahtava. "Täällä on hyvä työilmapiiri ja mukavia tyyppejä, joilta uutena tulokkaana uskaltaa aina kysyä neuvoa. Työtä tehdään sydämellä".

Musiikki tuntuu olevan viulisteille varsin kokonaisvaltainen työ/harrastus, mutta "matkustelu on aina ollut mieluista, ja ruoanlaitto on yhteinen harrastus vaimon kanssa viikonloppuisin."

Tulevaisuuden haaveena on saada opettajana ja soittajana työskenteleä tasapainoon, se on osoittautunut välillä haastavaksi.

Sameli vaikuttaa aina rauhalliselta, tyynen tuntukselta temperamentiltaan. Yllätykseksi kuulen, että yhteenottojakin historiasta löytyy.

"Isä - ranskankielen opettaja - yritti opettaa minulle ranskaa. Kerran. Ajo-opetus kuitenkin sujui aika hyvin. Pari kertaa kyllä palasimme harjoitusajalta eri teitä kotiin", paljastaa Sameli.

Lämpimästi tervetuloa taloon!

PP

Kollegat Georgij Putilin, Soile Närhi ja Sameli Vettenranta Hampurin keskustan kävelykierroksella.

Opiston verkkosivusto uudistui

Käpylän musiikkiopiston uusi verkkosivusto julkaistiin lukuvuoden alussa elokuussa. Vanhan sivuston tekninen ja rakenteellinen toimimattomuus oli ehtinyt jo muodostua hienoiseksi ongelmaksi, joten oli helpottavaa siirtyä käyttämään uutta sivustoa heti opetuksen käynnistyksessä.

Verkkosivuston uudistusprojekti alkoi jo lokakuussa 2018 opiston sisäisellä viestintätarpeiden kartoittamisella ja uuden sivuston rakenteen sekä toiminnallisuuksien suunnittelulla.

Suunnitteluun osallistuivat rehtori Tuuli Talvitie, apulaisrehtorit Pirjo Pesola ja Maija Karhinen-Ilo, opintosihteerit Anna Jaara ja Kirsi Kähkönen sekä alkuvaiheessa myös talouspäällikkö Mira Saartio. Kun nämä oli saatu selvitettyä, pyysimme tarjoukset sivuston toteutuksesta useammalta toimijalta.

Lopulta uuden sivuston tekijöiksi valikoitui Luova toimisto La&La, jonka kautta löysimme myös visuaalisen ilmeen uudistuksesta vastanneen Days Agencyn. Projektin varsinainen toteutus käynnistyi vuoden 2019 alussa.

Toiveenamme oli aluksi vain päivittää opiston visuaalinen ilme, mutta loppujen lopuksi muutos aiempaan muodostuikin melko suureksi. Logoon tuotiin jotain uutta ja jotain vanhaa: käpyaiheesta emme halunneet luopua emmekä vihreästä väristä, mutta halusimme lisää

raikkautta, lämpöä ja leikkisyyttä.

Logoon valikoitunut sävymaailma toimi pohjana myös verkkosivuilla, ja Days Agencyn graafikoiden Maijun ja Katjan ehdotuksesta aksenttiväreiksi vihreiden sävyjen rinnalle tuotiin hento vaalenpunertava beige sekä ärhäkämpä pinkki. Lopputulos on juuri niin raikas kuin toivoimme!

Tulevan sivuston sivupohjien suunnittelu osoittautui projektin kaikkein haastavammaksi tehtäväksi. Sivujen asettelun suunnittelussa tuli huomioida viestinnällinen ja tekninen toimivuus, erilaisten päätelaitteiden tarpeet, saavutettavuusvaatimukset ja erilaisten visuaalisten mieltymysten yhteensovittaminen.

Selvisimme urakasta muutaman viikon aikataulusta jäljessä, minkä jälkeen Luova Toimisto La&La sisärsukset Leena ja Jussi pääsivät koodaamaan varsinaista verkkosivustoa. Sisällönhallintajärjestelmäksi oli jo aiemmin valittu helppokäyttöinen Wordpress, ja hyvin tehdyn suunnittelun jälkeen sivuston rakentaminen oli lopulta melko nopea ja suoraviivainen prosessi.

Verkkosivujen tekstit laadittiin yhteistyössä rehtorien, opintosihteerien ja muutaman opettajan kanssa kevään 2019 aikana. Koska kuvat kertovat enemmän kuin tuhat sanaa, halusimme hankkia verkkosivuille myös hyvälaatuisia valokuvia, joissa esiintyy opiston oikeita oppilaita. Kuvaukset järjestettiin keväisenä perjantaina toukokuun alussa.

Valokuvaaja Jimmy Träskelin saapui aamulla Karjalatalolle kuvaamaan

muskarilaisia ja myöhemmin päivällä siirryttiin kuvaamaan isompia oppilaita Koskelan kirkkoon. Lämmin kiitos kaikille kuvauksiin osallistuneille oppilaille ja perheille!

Mitä sitten uudella sivustolla tavoittelimme? Halusimme tuoda opiston monipuolista toimintaa paremmin ja selkeämmin näkyväksi. Suunnitteluvaiheessa määrittelimme tärkeimmäksi kohderyhmäksi musiikinopiskelusta tietoa hakevat, mahdolliset uudet oppilaat. Musiikkiopistossa opiskelu ei ole kaikille tuttua, ja opintojen sisältöä voi olla vaikea hahmottaa, jos aiempaa musiikkiopistotaustaa ei ole. Lisäksi omassa opistossamme on tarjolla poikkeuksellisen suuri määrä erilaisia tapoja opiskella. Meille on tärkeää pitää opiston ovet avoinna kaikentaustaisille ja -ikäisille oppilaille, joten uuden sivuston tuli tukea tätä tavoitetta mahdollisimman hyvin.

Emme kuitenkaan unohtaneet myöskään nykyisiä oppilaitamme. Aiemmin haasteena ollut ajankoh-taisviestintä onnistuu nyt paremmin, kun sille on varattu selkeä paikka sivustolla. Uutiset, blogikirjoitukset ja tapahtumakalenteri auttavat pysymään kartalla siitä, mitä kaikkea opistossamme tapahtuu.

Olemme saaneet uudesta sivustosta paljon positiivista palautetta, mutta tarkkasilmäiset ovat löytäneet myös kehitettävää. Pyrimme viemään sivustoa ja sen sisältöjä jatkuvasti eteenpäin, joten kaikki palaute on tervetullutta jatkossakin.

Kirsi Kähkönen

Verkkosivuston lisäksi opisto sai uudet ohjeet esim. logojen käyttöön.

Lukukausimaksujen korotusten perusteita

Käpylän musiikkiopiston lukukausimaksuja on kahtena peräkkäisenä vuotena jouduttu nostamaan (toissa syksynä 370€ --> 395€; tänä syksynä 395€ --> 420€). Haluamme tässä tekstissä avata syitä nostoille.

Toimintamme perustuu talouden osalta valtion rahoitukseen, kaupungin rahoitukseen sekä lukukausimaksuihin. Kaksi vuotta sitten Helsingin kaupunki leikkasi kaikkien helsinkiläisten musiikkiopistojen rahoitusta (juustohöylällä).

Viime vuonna juuri meidän opistomme säästyi Hgin kaupungin leikkaukselta, mutta sen sijaan valtionrahoituksemme

pieneni (yksikköhintaa laskettiin). Vastaavasti mahtavien, upeiden ja ammattitaitoisten opettajiemme palkat ovat nousseet samassa ajassa kahdesti ja lisäksi erinäiset muut kustannukset (kuten tilavuokrat) ovat nousseet.

Tätä taustaa vastaan on helppo ymmärtää, että korotuspaineet ovat olleet todella kovat. Asiaa on käsitelty hallituksessamme usein, eivätkä ratkaisut ole olleet helpoja, mutta ne ovat olleet välttämättömiä. Vastapainoksi korotuksille olemme onneksi pystyneet aloittamaan maksuhuojennusten ja vapaaoppilaspaikkojen myöntämisen (Käpylän Lions Clubin tukemana).

Helsinkiläisten musiikkiopistojen vertailussa Käpylän musiikkiopiston lukausmaksut ovat tällä hetkellä keskitasoa. Vielä vuosi ja kaksi vuotta sitten ne olivat hyvin alhaiset verrattaessa 10 muuhun helsinkiläiseen oppilaitokseen.

Helsingin kaupungin toiminta-avustusta on siis haettu ja saatu joka vuosi, mutta kahden viime vuoden aikana sitä on suunnattu vähenevässä määrin musiikkiopistoille. Olemme kaikkien Helsingin 11 musiikkioppilaitoksen rehtorin voimin käyneet paljon keskusteluja, neuvotteluja ja väentöjakin kaupungin kanssa asiasta. Toivomme, että leikkaukset ovat nyt ohi. Mutta sen lautakunta päättää ensi vuoden osalta vasta joulukuussa.

Samoin valtion tuen osalta pieni ”uhka” on olemassa. Opetus- ja kulttuuriministeriö teetätti tänä

keväänä Taiteen perusopetuksen rahoitusjärjestelmän selvityksen:

https://minedu.fi/artikkel/-/asset_publisher/selvitys-taiteen-perusopetuksen-rahoituksen-uudistamistarpeista-kaynnistyy

Valmiin selvityksen ehdotukset toteutuessaan voisivat olla musiikin taiteen perusopetukselle valtakunnallisesti fataaleja. Vaikutustyötä tehdään valtakunnallisella tasolla paljon, jotta pahimmat uhkakuvat eivät toteutuisi. Nähdäkseni mahdolliset leikkaukset tulevat kuitenkin kohdistumaan ei-kasvukeskusten kuntiin. Pääkaupunkiseudulla valtionosuustuntien väheneminen on nähdäkseni epätodennäköistä pitkälläkään tähtäimellä.

http://julkaisut.valtioneuvosto.fi/bitstream/handle/10024/161668/27_19_Taiteen_perusopetus_OK.pdf

Selvityksestä annettiin kuitenkin myös helsinkiläisten 11 rehtorin voimin ”helsinkiläinen” lausunto. Meidän lausuntomme löytyy Käpylän musiikkiopiston nimellä lausuntopalvelusta.

<https://www.lausuntopalvelu.fi/FI/Proposal/Participation?proposalId=98583535-fcec-40e3-a2b0-5f034d1a8749>

Nämä ovat kaikki asioita, joita musiikkiopistolaisen ei tarvitse arjessaan oikeastaan edes tietää. Teemme vaikutus- ja rahoitustyömme taustalla parhaalla mahdollisella tavalla, ja toivomme, että se kantaa pitkälle, eikä

lukukausimaksujen korotuksia tarvitsisi lähitulevaisuudessa edes miettiä.

Tänä syksynä muutama oppilaan vanhempi on kuitenkin asiasta kysynyt, ja haluamme kertoa avoimesti perusteista sekä siitä, mitä työtä taustalla teemme, jotta mahdollistaisimme kohtuulliset lukukausimaksut ja laadukkaan musiikinopetuksen.

Joka tapauksessa aurinkoista, värikästä ja musiikintäyteistä syksyä kaikille!

Tuuli Talvitie
Käpylän musiikkiopiston rehtori

Matti Liski
Käpylän musiikkiopiston kansatusyhdistyksen hallituksen puheenjohtaja

Pianotapahtumissa

Neve Sirkiä osallistui lokakuussa Espoossa järjestettyihin nuorten Tapiola-pianokilpailuihin.

Kysyin Neveltä lyhyesti syitä ja seurauksia, alla Neven vastaukset.

1) Miksi lähdit mukaan kilpailuun?

- Piano-opettajani Lisa Pälikkö kysyi minulta olisinko kiinnostunut osallistumaan ja sanoin heti kyllä :) Lähdin mukaan kilpailuun, koska halusin rakentavaa palautetta soitostani ja kokemusta kilpailusta.

2) Ehditkö valmistautua mielestäsi riittävästi?

- Ehdin harjoitella, vaikka joskus tuntuinkin että kiire tulee!

3) Miten onnistuit keskittymään kilpailuissa?

- En ajatellut ollenkaan yleisöä vaan keskityin soittooni. Ajattelin, että nyt vaan annan mennä.

4) Ehditkö kuunnella muita kilpailijoita? Miltä he vaikuttivat?

- En ehtinyt kuuntelemaan montaa, enkä halunnutkaan ennen omaa soittoani. En halunnut antaa sen hermostuttaa minua. Muut soittavat olivat aivan huippuhyviä!

5) Mitä uutta opit harjoitellessasi kilpailuun?

- Opin, että kannattaa harjoitella kappaleet hitaasti ja oikein.

Onnellinen Neve opettajansa, Lisa Pälikön kainalossa kisan jälkeen.

Piano-oppilaat Nuorten Chopin -tapahtumassa

Myös Anu Ekholm ja hänen piano-oppilaansa ovat urakoineet syksyn mittaan. Suomen Chopin-yhdistys järjesti yhteistyössä Helsingin Konservatorion ja Espoon musiikkiopiston kanssa kuudennen valtakunnallisen Nuorten Chopin -tapahtuman Helsingin Konservatoriossa 22.–24.11.2019.

Konserteissa esiintyivät suomalaisissa musiikkioppilaitoksissa, konservatorioissa ja Sibelius-Akatemiassa opiskelevat alle 20-vuotiaat pianistit.

Tapahtumaan osallistui Käpylästä neljä Anu Ekholmin oppilasta Elisa Merras, Linn Sievers, Sofia Suvilehto ja Elsa Taurula.

Pianotapahtumiin valmentautumista helpottaa osaltaan opistolle saatu upouusi Yamaha-flyygeli, joka sijoittui Omenapuu-luokkaan.

PP

Uusi Yamaha-flyygeli (C2XPE, 173cm) sijoittui Omenapuu-luokkaan. Luokan entinen flyygeli, Kawai GE2, siirtyi Karjalatalon Wiipuri-saliin, jota voimme jatkossa käyttää pienimuotoisiin matineoihin. Kiitokset Wiipuri-yhdistykselle!

Kuvassa oikealla mukana yksi Käpylän soittajista, Sofia Suvilehto (toinen vas.) Chopin-tapahtuman päätyttyä.

Kamulinja täyttää 10 vuotta!

Vuosi 2020 on juhlan aikaa Kamulinjalla. Vuoden vaihtuessa tulee kuluneeksi tasan kymmenen vuotta siitä kun entinen Kansanmusiikkiopisto yhdistyi Käpylän musiikkiopistoon.

Karjalatalolla reilut 3 vuotta toiminut kansanmusiikki-pedagogiikkaan erikoistunut opisto tarjosi ryhmäopetusta kaikenikäisille, kirjaimellisesti vauvasta vaariin, ja kasvoi nopeasti 200 oppilaan innokkaaksi joukoksi.

Yhdistymisen myötä Käpylän musiikkiopisto kasvoi kertaheitolla yhdeksi Helsingin suurimmista musiikkiopistoista. Aikuisharrastajat jatkoivat avoimen puolen oppilaina ja lapset sekä nuoret saivat hakeutua taiteen perusopetuksen piiriin.

Nyt kymmenen vuotta myöhemmin Kamulinjalla opiskelee 67 yksilöoppilasta ja 130 aikuisharrastajaa.

Musiikin valmennusryhmissä on 25 kamulaista. Lisäksi yli sata muskariilaista ja 24 karusellilaista toimivat Karjalatalolla kamulinjan opettajien vetämissä ryhmissä. Karjalatalon käytävillä riittää siis vipinää.

Juhlavuonna Kamulinjalla panostetaan yhteissoittoon ja esiintymisiin. Opettajat haluavat näyttää mallia ja lähtevät tammikuussa Kamulinjan opet -kokoontapahtumaan esiintymään Folklandia-risteilylle. Suuri kansanmusiikin ja -tanssin keltainen festivaali Silja Europa -laivalla on vuotuinen tapahtuma, joka kokoaa alan harrastajia ja ammattilaisia

hyväntuuliselle risteilylle.

Seuraava iso tapahtuma on maaliskuinen Melkutus-konsertti Espoon Sellosalissa, joka kokoaa paitsi Kamulinjan nuorison, niin myös Pakilan musiikkiopiston ja Musiikkiopisto Juvenalian kansanmusiikkioppilaat suureen yhteiseen orkesteriin.

Huhtikuussa vietetään perinteistä Kamuviikkoa erityisen juhlavasti. Viikon aikana kaikilla oppilailla on mahdollisuus esiintyä joko soolona tai pienissä ryhmissä jokailtaisissa konserteissa. Lukuisissa pienissä soittajaisissa kamulinjan moni-ilmeisyys tulee komeasti esille.

Kauden päättävä keväthuhla kokoaa kaikki jälleen soittamaan, laulamaan ja tanssimaan yhdessä. Juhla toimii myös kenraaliharjoituksena esitykselle, joka kuullaan Kaustisen kansanmusiikkijuhlilla heinäkuussa. Kamulinjalla on siellä joka kesä oma konsertti, mutta juhluvuonna se vietään isommalle areenalle, mahdollisimman isolla joukolla.

Juhlinta jatkuu myös syyskaudella. Silloin on tarkoitus tehdä ainakin pienimuotoisia tallenteita; äänitteitä ja videoita vuoden aikana syntyneistä esityksistä. Kamulinja tulee myös kutsumaan koko opiston yhteiseen musisointi- ja tanssitapahtumaan syksyn aikana.

Koko juhluvuosi huipentuu näillä näkymin marraskuussa EtnoSoi! -festivaalin yhteydessä pidettävään konserttiin. Alustavat neuvottelut asiasta on jo käyty.

Maija Karhinen-Ilo

Tervetuloa viihtymään kamulaisten juhluvuoden
tapahtumiin!

Alkukuvuoden päivämääriä:

Folklandia-risteily 10.-11.1.2020

Melkutut Sellosalissa 21.3.2020

Kamuviikko 20.-26.4.2020

Kamulinjan kevätjuhlat 15.5.2020

Kaustinen Folk Music Festival 15.7.2020

Kamulinjan juhlissa kaikki soittavat yhdessä. Kuva kevätjuhlasta 2018.

Opettajat opettelevat tavoitetaulujen käyttöä

Käpylän musiikkiopisto on siirtymässä uusiin käytänteisiin uuden opetus suunnitelman myötä. Kaikille oppilaille tulevat vähitellen käyttöön Käpylän musiikkiopiston opettajien laatimat tavoitetaulut.

Käyttöliittymänä toimii Eepos-oppilashallintojärjestelmä, joka lienee vanhemmille jo tuttu joko oppilasvalintojen tai jatkoilmoittautumisten kautta.

Jo entuudestaan opettaja on kirjannut Eepokseen mm. oppilaan soittamat kappaleet eli ohjelmistot, tärkeimmät esiintymiset ja saatuja palautteita.

Tavoitetauluissa koteihin välittyy tietoa paitsi osaamisen kertymisestä, myös tavoitteista ja opetuksen sisällöstä.

Tavoitetauluihin on kirjattu soitin- tai soitinryhmäkohtaisesti opiskelun tavoitteet ja kriteereitä näiden tavoitteiden saavuttamisen mittareiksi. Kriteeristö toimii samalla opettajan "check-listana". Kussakin perusopintojen neljässä korissa on omat tavoitteensa ja opintojen sisällöt, joiden toteutumista ja oppimisen kertymistä opettaja voi rastittaa tavoitetaulun kriteeristöön.

Kun esim. esiintymisiä ja palautteita on kertynyt riittävästi, eri tyyllisiä kappaleita opittu, kokeiltu improvisointia ja musiikillista keksintää, harjoiteltu korvakuulosoittoa,

opittu vapaata säestystä (harmoniasoittimet) ja osallistuttu yhteis- soittoon, opettaja tekee merkinnät kriteeristöön.

Valmis kriteeristö merkitsee siirtymistä seuraavaan taitokoriin, rajapyykin ja juhlinnan arvoinen paikka! Perustason jälkeiset syventävät opinnot muotoutuvat kaikille yhteisten opintojen lisäksi vahvasti oppijan tarpeiden mukaan. Syventävien opintojen eri opintokokonaisuuksia ja vaihtoehtoisia opintopolkuja suunnitellaan parhaillaan.

Tasosuorituksista luovutaan vähitellen. Kollegiot keskustelevat siirtymisen ajankohdista ja opettajat siirtävät kunkin oppilaan sopivassa taitekohdassa uuteen kirjaamisjärjestelmään, eli ottavat oppilaalle tavoitetaulut käyttöön.

Yhä edelleen opiskelu on tasolta toiselle - taitokorista toiseen - etenevää, ja tavoitteet asetetaan yhdessä oppijan ja opettajan kanssa. Pitkäjänteisyys on musiikin opiskelun ja oppimisen kova ydin.

Käpylässä jo entuudestaan painotettu yksilöllisyys on nyt kirjattu ihan valtakunnallisiin ohjeisiin, sillä opetushallituksen ohjeissa korostetaan oppijälähtöisyyttä.

Mistä tavoitetaulun sitten pääsee näkemään? Toistaiseksi tavoitetauluja pääsee näkemään kirjautumalla sisään Eepokseen oppilaan tunnuksilla. Tunnuksen voi kysyä kansliasta, mikäli sellainen on hukassa. Aktiivisia viestintävaihtoehtoja tarjoava Eepoksen mobiiliapplikaatio kännykkään on

parhaillaan tekeillä (aikataulustaan myöhässä) ohjelmistoyhtiö Oksidiassa.

Uudesta opetussuunnitelmasta löytyy tietoa myös kotisivuiltamme.

<https://www.kmo.fi/info/opetussuunnitelma/>

PP

Alla kuvakaappaus pianon tavoitetauluista, Taitokori 2 osittain avoinna.

Opintosuunnitelmat (1)

Ohjelmistot (4)

Esiintymiset (4)

Pianon perusopinnot

Lue lisää ^

Taitokori 1

3/11 Suoritettu v

Taitokori 2

Lue lisää ^

Tavoitealueet ja opintojen kuvaus

i

Esittäminen ja ilmaiseminen

i

Oppimaan oppiminen ja harjoittelu

i

Kuunteleminen ja musiikin hahmottaminen

i

Säveltäminen ja improvisointi

Eteenpäin, kun

– Olen esiintynyt yksin tai ryhmässä vähintään kolmesti lukuvuoden aikana (ks. lisäinfo).

– Olen osallistunut yhteissoittoon, kamarimusiikkiin tai molempiin.

– Olen soittanut eri tyylisiä ja eri aikakausien musiikkia

– Olen kuunnellut erityyylisiä kappaleita (ks. lisäinfo).

– Harjoittelu kotona sujuu (ks. lisäinfo).

26

Ilkka Hammo opettaa ja säveltää

Ilkka Hammo on toiminut Käpylän musiikkiopistossa opettajana vuodesta 2011 alkaen. Suzukikitaran opettaja on tehnyt myös erinomaisia sovituksia eri soitinkokoonpanoille opiston tarpeisiin. Isompia meille tuttuja projekteja ovat olleet opiston orkesteria hyödyntänyt Bolerian Rhapsody -teos, sekä monitaiteinen Merenneito-projekti, joista on kerrottu aiemmissa Kapuloissa.

Syyskuun 2019 lopulla Radion sinfoniaorkesteri esitti Musiikkitalolla Ilkan teoksen On The Horizon. YLE RSO:n ohjelmalehtisessä kaudelle 2019–2020 tulevaa kantaesitystä luonnehdittiin näin:

”Nuoren Ilkka Hammon (s.1983) uusi orkesteriteos tähyää horisonttiin. Yksittäisistä sykehdyksistä ja impulsseista kasvaa lopulta draamallinen matka, jossa levoton kulkija etsii tilaa, rauhaa ja avaruutta”, hän kertoo.

Musiikkitoimittaja Vesa Sirén kirjoitti teoksesta konserttiarvion Helsingin sanomiin:

”Ilkka Hammo (s. 1983) sai sävellyssopinnoissaan tehdä orkesterifragmentteja, joita soitettiin ja analysoitiin ensin Sibelius-Akatemian sinfoniaorkesterin ja sitten laajennetussa muodossa Radion sinfoniaorkesterin kanssa. Lopulta Käpylän ja Pirkanmaan musiikkiopistoissa kitaraa opettava Hammo sai RSO:lta sävellystilauksen.

Ilkka Hammo, kuva Ville Hautakangas

On The Horizon osoittautui kiehtovien tekstuurien sekä menevien osuukien ja salaperäisten misterioso-taitteiden runsaudensarveksi vajaan 12 minuutin mitassa. Se eteni varmoin ottein kohti informaation tiivistymistä neljän sävelen aiheeseen ja lopulta sulautumiseen kuin horisontin viivaksi.”

Teoksen kantaesitystä 27.9.19 Musiikkitalon konserttisalissa johdatti kapellimestari Hannu Lintu. Katso taltiointi osoitteessa: <https://areena.yle.fi/1-50266208?seek=303>.

Ilkka, kuvaile sävellysprosessia tällä kertaa!

– Tilaus RSO:lta tuli jo syksyllä 2016. Muiden töiden takia pääsin

aloittamaan tätä teosta vasta syksyllä 2017. Varasin itselleni siinä vaiheessa kunnolla aikaa säveltämiseen ja vähensin opetustöitäni. Jostain syystä säveltäminen ei ottanut sujuakseen niin kuin olisin halunnut.

Pidin sitten taukoa ja aloitin säveltämään toista teosta A battuta, joka oli Kaaos Ensemblen tilaus. Oli hyvä tarttua tuossa välissä pienempään kokoonpanoon ja tehdä kappale saman tien valmiiksi.

Kesällä 2018 palasin kunnolla orkesteriteoksen pariin ja vähitellen säveltämien sen parissa alkoi sujua ja aloin luottamaan ideoihini.

Suuri orkesterikokoonpano, tärkeä tilaus ja merkittävä tilaisuus säveltäjän urallani sai todennäköisesti hieman rimakauhua aikaan, ja tarvitsin aikaa siitä selviytyäkseni.

Syksy 2018 oli todella intensiivinen sävellystyön ja opetustyön parissa ja sain teoksen valmiiksi aikataulun mukaisesti vuoden 2018 loppuun mennessä.

Teoksen tausta: mistä idea, aihe?

– Nimi teokseen syntyi vasta aivan sävellystyön loppuvaiheessa, mikä on minulle tyypillistä. Tälläkin kertaa lähdin ideoimaan teosta täysin musiikin ehdoilla.

Tavoitteena oli hyödyntää suuren orkesterin laveaa ja horisontaalista soundia. Halusin alusta alkaen musiikkiin dramatiikkaa,

kerronnallisuutta, tietynlaista kristallinkirkasta selkeyttä ja sointivärien rikkautta.

Teoksessa ei ole mitään konkreettista tarinaa tai tekstiä taustalla, ja jouduinkin sävellystyön edetessä tosissani pohtimaan, mistä teos itse asiassa kertoo :)

On the Horizon kuvaa mainitsemaani horisontaalista sointia tai oikeastaan pyrkimystä siihen. Musiikki etsii rauhallisia tasanteita, mutta jokin levoton pohjavire pitää sen jatkuvasti liikkeessä.

Teoksen nimi viittaa myös asioiden väijäämättömään tapahtumiseen. Jotain kohtalonomaista musiikin luonteessa on.

Miten sujui harjoituksissa?

– Harjoitusten seuraaminen oli käytännössä yhtä juhlaa. Tunnelma oli hyvä ja orkesteri otti minut lämpimästi vastaan. Orkesteri on käsittämättömän taso- kas ja oli hämmästyttävä seurata, miten nopeasti kappale saatiin huippukuntoon.

Ensimmäisen kerran kappale soitettiin läpi kolme päivää ennen konserttia tiistain harjoituksissa. Keskiviikkona se oli jo käytännössä esityskunnossa ja torstaina hiottiin viimeisetkin balanssit kohdilleen. Perjantain konserttia odotellessa!

Hannu Linnun panos teoksen harjoituksissa – apua ajatustesi toteutukseen vai ristiriitoja?

– Hannu Lintu piti harjoituksissa orkesterin hallussaan täysin suveenisti ja oli hämmästyttävää, miten tehokkaasti hän harjoittuti orkesteria.

Aikaa ei tuhlatu ylimääräiseen säätöön, vaan kaikki laitettiin kuntoon nopeasti. Lintu tuntui olevan samalla aaltopituudella kanssani teoksen tulkinnessa ja oli kiva huomata, miten hän ohjeisti orkesteria monissa paikoissa juuri niin kuin toivoin ilman että olimme edes asiasta keskustelleet! Monissa kohdin hän toi musiikkiin vielä sellaista syvyyttä, jota en osannut ajatella. Yksinkertaisiinkin musiikillisiin eleisiin haettiin vahvaa ilmaisua.

Kaikki sujui orkesterin ja kapellimestarin välillä hyvin vaivattomasti.

Tuliko partituuriin mitään muutoksia harjoitusten myötä?

Aika vähän. Pientä säätöä dynamiikkamerkinnoissa, mutta se on normaalia säätöä. Hyvin pitkälti kaikki toimi niin kuin olin kirjoittanut.

Oli kiva huomata, että turhaan en hikoillut partituurin hiomisen kanssa :)

Miltä teos kuulosti sinusta?

– Lähes kaikki partituurissa toimi niin kuin olin etukäteen kuvitellutkin ja siihen päälle 90 virtuoosista muusikkoa toivat vielä oman ilmaisullisen panoksensa. Ei voinut kuin nauttia kuulemastaan!

Omaan työhöni olen tyytyväinen, mutta ajatuksia heräsi myös jatkosta. Aina voi kehittää itseään lisää ja tästäkin prosessista on tullut hurjasti lisäoppia ja kokemusta jatkoa ajatellen.

Tunnelmasi ennen konserttia?

– Todella huikea mahdollisuus saada oma teos RSO:n soitettavaksi Hannu Linnun johdolla! Olen kiitollinen Hannu Linnulle ja RSO:lle, jotka ennakkoluulottomasti tilaavat teoksia suurelle yleisölle tuntemattomiltakin säveltäjiltä. Tällainen luottamus antaa myös uskoa omaan osaamiseeni. Uskon, että esityksestä tulee todella hyvä ja että musiikkini välittyy kuulijoille niin hyvin kuin se vain voi välittyä.

Olen tämän teoksen osalta sävellystyöhöni tyytyväinen. Tätä teosta on tullut tuskailtua, hiottua, käännettyä ja väännettyä niin paljon, että uskon, että se edustaa parasta osaamistani.

RSO:n konsertit suorana lähetyksenä

Haastattelija kuunteli konsertin radiosta Orivedellä ja piti Ilkan teoksesta todella paljon! Etenemisen jännite pysyi yllä herkeämättä; teos melkein pä tuntuu ”loppuvan kesken”.

Ihanan värikkäitä sointeja, taidokasta orkestrointia; mukaansa imevää, mielenkiintoista musiikkia!

Ohjeita Ilkalta kuulijoille ennen konserttia

- Kannattaa kuunnella avoimin mielin. Pidän itse yleisesti ottaen musiikin kerronnallisuudesta.

Vaikka tässä teoksessa ei ole sanallista tarinaa taustalla, on sanaton tarinankerronta läsnä. Teoksessa on vahva draaman kaari, jonka toivon imaisevan kuuntelijan mukaansa. Kuulija voi miettiä, mitä tämä teos kertoo juuri hänelle.

Ilkan vastausta voi varmaan soveltaa muihinkin tilanteisiin, joissa kuulija kohtaa itselle täysin uutta materiaalia, uutta musiikkia. Korvat auki -yhdistys on hengissä!

PP

Avoin yksilöopetus uutena toimintamuotona

Keväällä musiikkiopistolla kokeiltiin uutena toimintamuotona soitinko-keilupaketteja. Ajatus taustalla oli, että mahdolliset opistolle pyrkivät lapset saisivat kokeilla 3- tai 10-ker-
ran paketteina haluamaansa soit-
tinta. "Olisiko musiikkiharrastus ja
tämä soitin mun juttu?"

Meidät ehkä yllätti se, että soitinko-
keilupaketeista olivatkin kiinnostu-
neet hyvin eri-ikäiset ihmiset. Kyllä,
ilmoittautumisia tuli alle kouluikäi-
siltä lapsilta, mutta iso osa kokeili-
joista olikin aikuisia, jotka halusivat
palauttaa aiemmin hankittua soit-
totaitoa mieleen ja sormiin tai ko-
keilla harrastuksen aloittamista.

Tavoitimme siis oletettua mutta
myös uudenlaista ja toki yhtä lailla

toivottua asiakaskuntaa/oppilaita
kokeilun myötä.

Syksyllä päätimme laajentaa soi-
tinko-keilupaketteja avoimeksi
yksilöopetuksesi. Avoimessa yk-
silöopetuksessa oppilaalla on
valittavanaan eri kokoisia
soittotuntipaketteja.

Soitinvalikoima on toimintamu-
dossa rajattu, mutta tällä hetkellä
lähes mihin tahansa soittimeen
voidaan ottaa ilmoittautumi-
sia vastaan. Avoimeen yksilöope-
tukseen voi ilmoittautua Eepoksen
kautta. Hakemukset käsitellään
ilmoittautumisjärjestyksessä.

Opetukseen ei sisälly tukiaineita
(kuten yhteismusisointi, musiikin
hahmotusaineet tai säestys), eikä
avoin yksilöopetus noudata musiikin
laajan oppimäärän mukaista ope-
tussuunnitelmaa. Oppilaan tulee
itse hankkia avoimessa yksilöope-
tuksessa tarvitsemansa soitin.

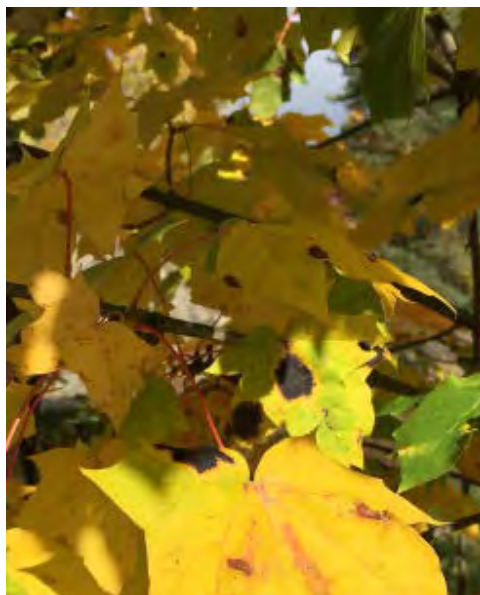
Avoin yksilöopetus on niin sanotusti
omakustanteista eli opisto ei saa
sen järjestämiseksi kaupungin
eikä valtion tukea. Siksi sen maksut
ovat hieman korkeampia kuin
perusopetuksen.

Myös opettajat ovat olleet iloisia uu-
desta toimintamuodosta.

Pakettien kokoja sekä avoimen ope-
tuksen oppilaiden jatkoilmoittau-
tumista tullaan tarkastelemaan ja
kehittämään kevään 2020 aikana.

Lisätietoja sekä nettisivuiltamme,
kansliasta että rehtorilta.

Tuuli Talvitie

Rehtori kirjoittaa vapaalla: Pelimannitarinoita Isojoelta (työnimi)

Tuuli Talvitie on Käpylän musiikkiopiston rehtorin tehtävistä jonkin aikaa osittaisella kirjoitusvapaalla. Kyselin hieman taustaa asialle, vastauksia ohessa.

Milloin olet osittaisella kirjoitusvapaalla?

Ensimmäinen kirjoitusvapaa on 4 viikkoa ajalla 18.11–15.12.2019. Toinen kirjoitusvapaa on suunnitelmassa keväälle 6 viikkoa. Ajankohta saatetaan hieman muuttua, mutta alustavasti se on kalenteroitu ajalle 20.1–1.3.2020.

Kuinkas ne rehtorin hommat hoituvat sillä aikaa?

Molemmat jaksot on aikataulutettu sen mukaan, että opistolla olisi mahdollisimman ei-kiireinen aika lukuvuodesta. Molemmat apulaisrehtorit Pirjo ja Maija ovat lupautuneet rehtorin sijaisiksi siten, että he vastaanottavat Tuulille tulevat viestit ja työtehtävät, ja tarvittaessa konsultoivat Tuulia. Ja kun kirjoitusvapaa on osittainen (80%) eli rehtori käy keskimäärin päivän viikossa töissä, niin apulaisrehtorit (ja epäilemättä myös muu henkilökunta) voivat ladata tuohon yhteen päivään kaikki kysymyksensä :).

Miksi jäät kirjoitusvapaalle?

Sain 2,5 vuotta sitten pääsiäisenä tiedon Etelä-Pohjanmaan kulttuurirahastolta minulle myönnetystä apurahasta kirjalliseen työskentelyyn.

Olin silloin vielä osittaisella hoitovapaalla lasten kanssa. Kuvittelin, että niin jatkaisinkin ja kirjoittaisin apulaisrehtorin työn ja lasten kanssa temmeltämisen ohessa kirjan. Toisin kuitenkin kävi, kun 4 päivää apurahatiedon saamisen jälkeen minua pyydettiin Vantaan musiikkiopiston rehtoriksi.

Vuosi Vantaalla rehtorina ja sen jälkeen vuosi Käpylässä rehtorina ovat olleet sen verran työntäyteisiä, ettei minulla ollut kapasiteettia miettiä kirjaa. Viime kesänä kävin pienimuotoisen kamppailun itseni kanssa siitä voisinko jo toisena rehtorivuoteni Käpylässä ottaa osittaista kirjoitusvapaata työstäni. Apuraha nimittäin erääntyy tulevana keväänä (3 vuotta myöntämisestä), jos en sitä käytä. Päädyin

vastaamaan itselleni, että Käpylä, opettajat ja oppilaat pärjäävät varsin mainiosti ilman minua hetken aikaa.

Ehkä tärkeimpänä päätökseen vaikuttavana tekijänä oli se, että haluan kirjoittaa tämän kirjan kiitokseksi niille ihmisille, joista kirjoitan, joiden kanssa sain soittaa ja oppia, ja jotka auttoivat minua koko väitöskirjaproessin ajan.

***Mitä julkaistaan kirjoitusvapaasi tu-
loksena? Mistä sen sitten löytää?***

Kyseessä on siis työnimellä Pelimannitarinoita Isojoelta kulkeva teos, jonka pohja on vuonna 2010 julkaistussa väitöskirjassani Hääpolskasta haitarijatsiin. Tuleva kirja on ikään kuin popularisoitu versio tietyistä väitöskirjan osista. Se tulee sisältämään

henkilöhistoriaa, ajankuvaa, kuvauksia soittotyyleistä, nuotteja isojokisista soitteista sekä mahdollisesti liiteäänitteen (mikäli kevään kirjoitusvapaallani ehdin myös studioon). Kirjan liitteineen julkaisee Kansanmusiikki-instituutti.

Mistä saamme väliaikatietoja kirjoitusvapaan etenemisestä?

Kirjoitin väitöskirjan aikaan blogia vaitostyo.blogspot.com, jossa raportoin tutkimukseni etenemisestä ja käänteistä. Kenties 9 vuoden tauon jälkeen herätän tuon blogin henkiin. Joka tapauksessa Kansanmusiikki-lehden seuraavaan (?) numeroon olen luvannut artikkelin aiheesta. Ja kevään Kapulaan voisin luvata jutun kirjan etenemisestä.

PP

Kuvia Hampurin operetkeltä

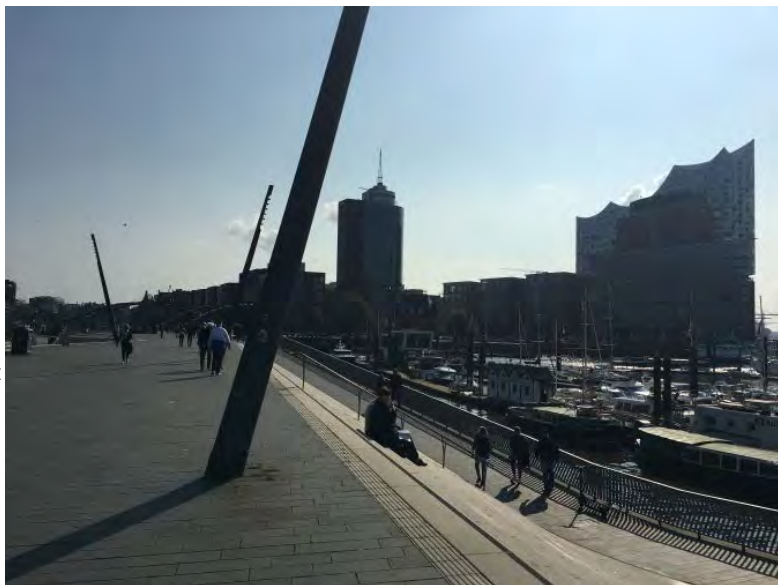
Hampurissa oli mielenkiintoinen soitinmuseo virtuaaliurkuineen. Pakko kokeilla!

Osa porukasta onnistui saamaan liput oopperaan. Ohjelmassa oli Shostakovitshin ooppera Nenä. Oopperan sijainti oli metrosta ylös noustessa ensin hukassa, mutta löytyihän se sitten "nenällä" (ks. uloke).

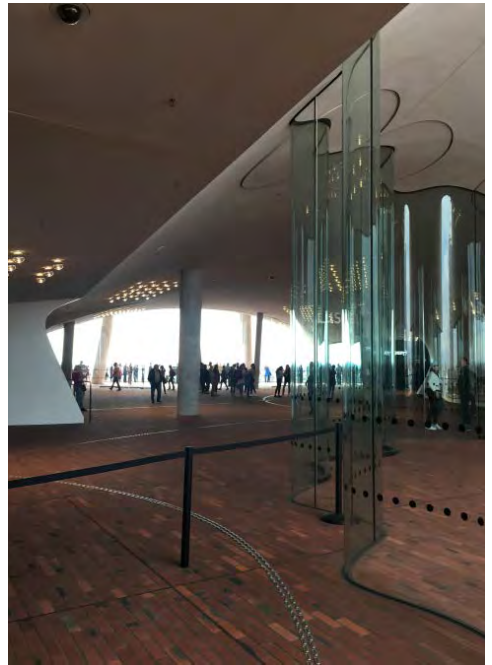
Hampurin Elbphilharmonie-konserttitalo (oik.) näkyy kauas merelle rannalta upeana silhuettina. Myös sisätilat olivat viihtyisät, paljon puuta ja pehmeitä pintoja.

Ryhmällemme oli varattu etukäteen tutustumiskierros hienoon taloon.

Elbphilharmonien sisäänkäynnissä on muuten myös Euroopan pisimmät, kuperat (Koneen!) liukuportaat.

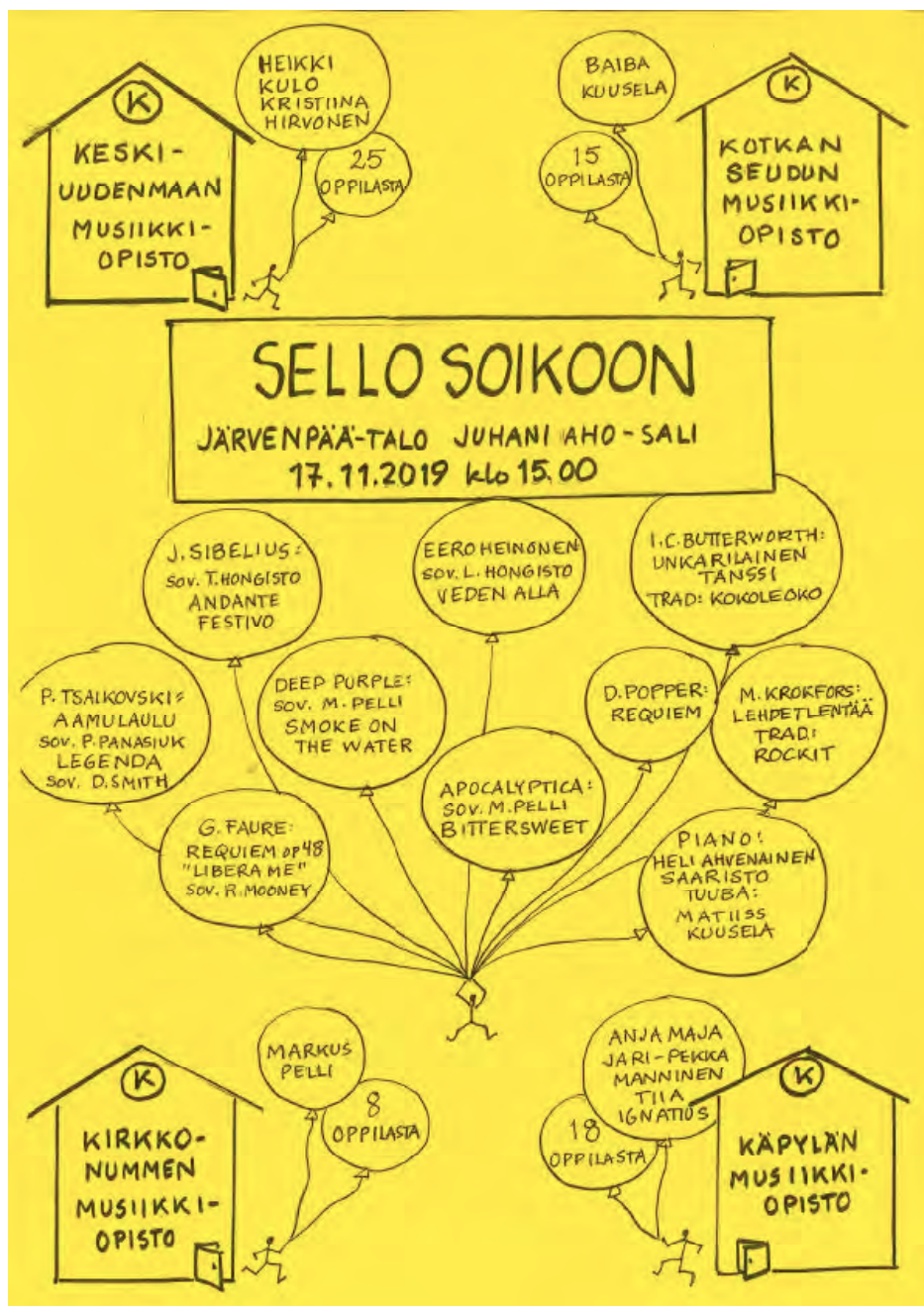

Konserttitalon isosta keskiaulasta avautui näköala moneen suuntaan. Aallot ja kaarevat muodot leimaavat todella hienoa taloa.

Elbtunnelia (vuodelta 1911, ks. vas.) pitkin kulki alunperin autoliikennettäkin – hissien avulla! Tunneli on korjattu nyt kevyen liikenteen käyttöön. Kävelimme Lisa Pälikön kanssa tunnelia pitkin kurkistamaan Elbe-joen toiselle puolen.

Sello soikoon!

Sellistien suurtaapahtuma keräsi yhteen soittajia eri opistoista.

Käpylä täyttää 100 vuotta!

Käpylän kaupunginosa täyttää 100 vuotta. Sen kunniaksi tapahtuu paljon mukavaa ensi vuonna. Silloin järjestetään mm. kilpailu kaupunginosan oman laulun syntymiseksi!

Inspiraatiota Käpylä-laulun säveltämiseen voi hakea vaikka oheisesta Käpyräpistä, joka on julkaistu 13.5.2008.

Lisää aiheesta myöhemmin!

Käpyräp

Täällä moni kyllä huviksensa
käppäilee

mutta harvat vielä
Käpylässä räppäilee

Siis alappas sä seurata biisiä koska
tää on sulle tosiaan iisiä

Tosi silee kun on laulun
tekemuotti

melko tasaseks jää tänkin rallin
nuotti

Jos Käpylään tulee uusi joku niin sil-
lähän alkaa rankka hoku

heti kun se alkaa hiffaa että täällä-
hä onki kliffaa

Vaikka sill'ois pää ihan umpiluuta-
täällä on nääs niin paljon puuta

ett' tyypin kuuppa muuttuu myös
hankaluuksii puuttuu

Sielun multa heti riisti
Käpylän äksön tosi siisti

Meno onkin täällä reilu
siinä meinaa myös urheilu

Messissä on kylän kakarat
ja vanhemmatkin pakarat

voi kentsulla siis liikkua – ei tarvii hi-
massa kiikkua

Missäs syy on Käpylän hyvään?
– Sä voit panna räpylän syvään

käpyläläisten ystävyteen
kestääkös se iäisyyteen?

riippuukin vain susta –
jos vaan ei ole mieles musta.

jos jossain näkyy puutos
tehdään siihen muutos

kun idis ei oo ihan tyhmä
saadaan siihen riski ryhmä

Täällä on lupa peesaa
ilman hampaita ja sarvii

kyllähän joku aina jeesaa
kun vaan sitä tarvii

Jos täältä joutuis pois
se mälsää olla vois

mut saathan sä aina palata
ja kavereitas halata

Tulee ja menee niitä trendejä
mutta me ollaan aina frendejä!

sanat: Eero Penttinen

*Joulusta musiikkia ja joululauluja
yhteislauluina Karjalatalon Wiipuris-
salissa ma 16.12. klo 19.00.*

Tervetuloa!

Rauhaisaa joulua!